

Izbirni predmet MEDIJI

30. 3. - 3. 4. 2020

<p>Petek, 3. april 2020</p>	<p>Ta teden se bomo posvetili FILMU. Kateri je tvoj najljubši film? Kakšne zvrsti imaš rad-a? Oglej si en film - lahko takega, ki je na TV ali si ga predvajaš na spletu. V kino namreč ne moremo! 😊</p> <p>Tvoja naloga: Napiši svojo oceno filma. Ne pozabi na zvrst, glasbo, vloge, kostumografijo in splošen vtis o filmu. Na naslednji strani lahko vidiš primer ocene filma Košarkar naj bo.</p>
-----------------------------	---

Za kakršnakoli vprašanja sem vedno na voljo na mailu:

maja.skakic@guest.arnes.si - sem mi tudi pošlješ svojo oceno filma.

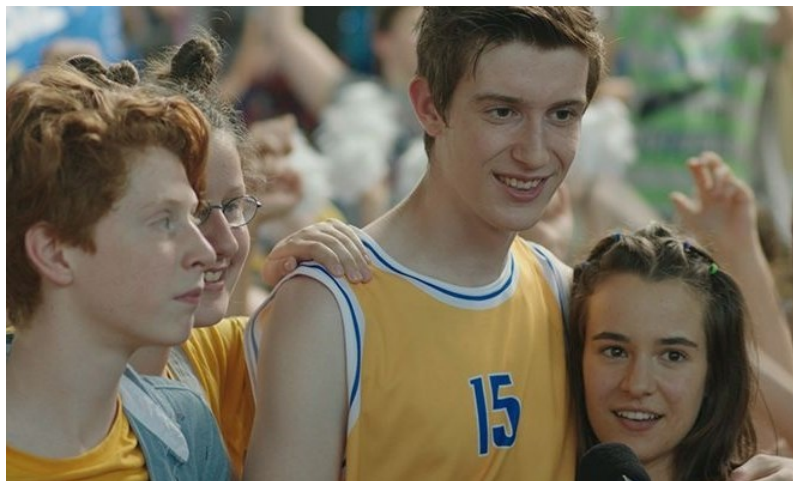
Pripravila: učiteljica Maja Skakić

Kritika filma Košarkar naj bo: Film, ki šibke točke prekriva s simpatičnostjo

Po zdaj drugem najbolj gledanem filmu v samostojni Sloveniji, filmu Mihe Hočevarja Gremo mi po svoje, se doba razcveta slovenskega otroškega in mladinskega filma očitno nadaljuje. Morda bi bilo cinično sklepati, da je za to kriva komercialna uspešnost, a dejstvo je, da se mladinski film spet jemlje, pa tudi snema, nekoliko bolj resno. Serija prepričljivih filmskih izdelkov za mlade se je lani na primer nadaljevala s Pojdi z mano in Niko, letos pa se je otroško-mladinskemu arsenalu priključil še Košarkar naj bo **Borisa Petkoviča**, ki utegne po tabornikih postati nova uspešna filmska franšiza.

Deja Crnović

11. september 2017

Osnovne pogoje za to vsekakor ima, saj je posnet po eni od najbolj priljubljenih mladinskih knjig pri nas, 30 let stari zgodbi Primoža Suhodolčana o dolginu, ki je zaradi svoje višine moral spati v dvosobni postelji. Čeprav so morda otroške želje in pritiski odraslih brezčasna tema, pa se na trenutke zdi, da se film zaradi časovne oddaljenosti prvotne zgodbe večkrat znajde v škripcu, koliko se prepustiti duhu časa in koliko slediti izvorni zgodbi.

Režiser Boris Petkovič se sicer s tem problemom spopade dokaj elegantno, saj filmu, ki temelji na razmeroma verjetni zgodbi, dodaja elemente nadrealnega in prismuknjene, kar mu omogoča, da izkrivlja perspektivo, pretirava v karakterizaciji odraslih in otroke prepričljivo postavlja v situacije, ki bi se v današnjem svetu seveda razpletle drugače. V takšnem okolju nekoliko zastarel jezik, predvsem besedne domislice košarkarjevega najboljšega prijatelja Smodlaka (**Matija Brodnik**), delujejo bolj verodostojno, čeprav še vedno malce nerodno. A film kljub temu, da je očitno doživel nekatere prilagoditve času, kar je vidno predvsem pri liku Metke, ki je tokrat novinarka šolskega časopisa in spletne strani, ostaja zunaj časa, verjetno dovolj, da bo lahko ohranil svojo aktualnost še za naslednje generacije.

Posebno omembo si zaslužijo kostumi, ki na zabaven način rešujejo že omenjene časovne zagate, svojevrsten pojav pa sta pomočnika trenerja konkurenčne ekipe, ki sta scenaristično skorajda povsem odveč, a zaradi neke čudne konstelacije zvezd vendarle obstajata, ter uporaba pesmi Moja mama je strela skupine Sokoli, ki generacijsko precej izstopa, a je zaradi svojega besedila v sozvočju z vzdušjem filma.

Košarkar naj bo je korekten filmski izdelek, ki svoje šibke točke precej dobro prekriva s simpatičnostjo in prismuknjenostjo. Čeprav je verjetno bogokletno biti pretirano kritičen do igre najstnikov, bi si v glavni vlogi Rante morda želeli bolj suverenega igralca, kot je **Klemen Kostrevec**, a velik del bremena prevzameta Smodlak in Metka, torej Matija Brodnik in **Gaja Filač**, ter seveda odrasli, predvsem **Gojmir Lešnjak** in **Marko Miladinović**, ki sta odlična v vlogah profesorja Tundre in trenerja Salte, svoje pa dodajo **Lado Bizovičar** v vlogi konkurenčnega in bolj preračunljivega trenerja ter za vlogo najbrž malce premlada **Ana Maria Mitič** in **Matjaž Javšnik** v vlogi Rantovih staršev.

Povzeto po: <https://www.dnevnik.si/1042784184> (Dnevnik)